

har væsentlige egeninteresser i såvel overenskomst som styring af løntimeforbrug ved filmproduktion, idet det er producenten, der skal dække eventuelle budgetoverskridelser. Dette element af økonomisk rationalitet ville muligvis bortfalde, hvis kompetencen til indgåelsen af overenskomster på området blev overdraget til de statslige myndigheder.

5. For kortfilmområdet gælder såvel som for spillefilmområdet, at der er behov for en række ændringer af de organisatoriske forudsætninger for støttetildelingen. Ligesom på spillefilmområdet er der behov for at styrke bestyrelsen på Statens Filmcentral, bl.a. ved at fjerne de filmfaglige repræsentanter i bestyrelsen og ved at styrke bestyrelsens økonomiske beslutningsgrundlag.

Derudover peges der på, at rettighedsspørgsmål og spørgsmål om forbedring og udvidelse af distributionssystemet snarest må afklares for at sikre Filmcentralens betydning for produktionen og distributionen af kortfilm til fremme af oplysning, uddannelse og kunstnerisk og kulturel aktivitet.

6. På det særlige område, der vedrører film for børn og unge påpeger konsulentfirmaet, at børnefilmrådets og børnefilmkonsulentens funktion for både Filminstituttet og Statens Filmcentral indebærer en tilpasning til to systemer og arbejdsvilkår, som er så forskellige, at det kan føre til konflikter i systemet. Konsulentfirmaet foreslår derfor en styrkelse af børnefilmfunktionen såvel på Filminstituttet som på Filmcentralen, ved at indføre selvstændig behandling indenfor de to systemer uden et fælles organ. Samtidig findes det væsentligt at opretholde separate bevillinger til formålet i de to institutioner.

7. Konsulentfirmaet beskæftiger sig endelig i sin rapport med mulighederne for alternative ordninger for tildelingen af statsstøtte til spillefilmproduktion.

Firmaet peger her på de svenske støttesystemer med tildeling af støtte fra forskellige fonde og med finansiering af filmproduktion på anparter. Det svenske system gøres dog ikke i rapporten til genstand for en nærmere vurdering.

Derimod fremkommer konsulentfirmaet med en vurdering af filmbranchens 50 pct.-forslag og det såkaldte sæsonstøtteprincip.

De to støtteprincipper vurderes positivt af konsulentfirmaet ud fra behovet for, at den offentlige filmstøtte i fremtiden organiseres som et flerstrengt system, der i højere grad end det eksisterende kan tilgodese de forskelligartede krav, der stilles til produktion af kunstneriske spillefilm og film med en bredere publikumsappel.

Filmbranchens 50 pct.-forslag vurderes som et relevant bidrag i debatten. Konsulentfirmaet finder dog ikke, at forslaget er et alternativ til det eksisterende system, men at det anviser en måde, som det nuværende system kan udbygges på. Firmaet anbefaler derfor, at 50 pct.-forlaget fremmes som et forsøg, blandt andet under henvisning til, at det kan være med til at fastholde blandingsøkonomien i filmproduktion, idet forslaget tager udgangspunkt i projekter igangsat af producenterne.

Sæsonstøtteprincippet vurderes ligeledes som en mulighed for supplerung af den nugældende støtteordning, men det understreges, at en sæsonstøtteordning ikke kan stå alene som støtteprincip. Konsulentfirmaet fremhæver, at det til fordel for forslaget taler, at de produktionsmiljøer, der opnår støtte til at producere et vist antal film, får mulighed for at skabe en vis kontinuitet i produktionsforløbet og således kan tilvirke og prioritere filmene ud fra en helhedsbetragtning. Herved skabes der mulighed for at optimere produktionsmiljøets ressourceindsats, hvilket måske kan medvirke til et fald i produktionsomkostningerne. Det påpeges endvidere, at sæsonstøtten med fordel vil kunne anvendes til udvikling af alternative produktionsmiljøer og -former, herunder filmproduktion ud fra en værkstedstankegang.